

I forbindelse med at jeg har fået tilsagn om at få mulighed at deltage som tilhører ved den lukkede høring om stormflod den 21. januar kl. 13.00 - 15.00 i Pro-D, Proviantpassagen 1 vil jeg benytte lejligheden at indkomme med nogle synspunkter i det jeg ikke kommer få mulighed til at fremføre disse ved høringen.

1) En vigtig faktor i forbindelse med forekomst/opståen af PTSD er "usikkerhed". Den usikkerhed, og manglende viden, der i høj grad har præget situationen efter "Bodil" har formentlig i meget høj grad medvirket til at mange har, eller kommer at udvikle, PTSD eller PTSD-lignende symptomer. Det er derfor afgørende at man er meget observant på dette fænomen og tilbyder en effektiv og virksom forebyggelse. En ganske uventet stormflod der rammer ens bolig er nok mere påvirkende end de alvorlige livskriser der kan være nog så alvorlige, herunder dødsfald, skilsmisse og lignende. Dette for at det ikke kun var uventet, men også medfører en fortsat usikkerhed hos de fleste. Selvfølgelig i mindre eller større grad, men skaden findes der et eller andet sted og kan – som er typisk for PTSD – komme op til overfladen igen ved et senere tidspunkt – selv om man virker upåvirket på nuværende tidspunkt.

Det er tilsyneladende noget der manifesteres i f.eks. den spændte stemning der har blevet udbredt i forbindelse med årets storme. Selv om det ikke var forudsagt, og heller ikke blev til, noget det end lignede Bodil i styrke eller skadegørelse var det mange følelser på spil der viste at angsten ligger lige under overfladen. Endvidere er den, nogen gang, forcerede diskussion om stormflodsforebyggelse hvor man synes være sig selv nærmest og tilsyneladende glemmer dem der har sit tilhold nærmere fjordens munding nok ikke et udslæt af rendyrket egoisme, men snarere et PTSD-lignende syndrom. Det er en tilstand hvor fakta og fornuft kommer at flyttes ind i baggrunden beroende på angst, fantasier og opkomne myter. Det er en ikke unaturlig måde at reagere på, men ikke så hensigtsmæssig. At der er personer og interessenter der taler op forholdene, uanset om det er af uvidenhed eller mere i egen interesse, gør det ikke nemmer for de skaderamte og præsumt tv. skadetruede. Som konkrete eksempel på dette fra "sociale media" kan nævnes at myten allerede eksisterer om at "Egon" skulle været [stort set] i niveau med "Bodil" – selv om fakta og fornuft naturligvis indikerer på at stormflodsvandstanden var omtrent 50 % (!) højere ved "Bodil" end ved "Egon"...

Det cirkulerer endog påstande at Egon skulle betyde at vi skal regne med en årlig, skadegørende, stormflod. Det faktum at Egon slet ikke var nogen stormflod, efter lovens saglige definition, er noget man – formentlig ubevidst – "glemmer". Bodil er angivelig, stadig, klassificeret som en 1000års hændelse så det er i hvert fald ikke noget der vender tilbage så tit. Selv om det er en særlig punkt nedenunder skal også her nævnes at den unødvendige registrering i BBR-register også er noget der i høj grad bidrager til at nedsætte de skadelidtes psykiske velmåen.

2) Initialt så må jeg ellers i øvrigt konstatere at den, ganske uventede, stormflod i december 2013 har ramt såvel mig som mange, mange andre, hårdt både økonomisk som psykisk.

Til den anden siden må man jo glædes over at en stormflod af den **dignitet** som "Bodil" i egenskab af en 1000 års hændelse kun kommer at opleves højst en gang i enhver levetid. Jeg har derfor stor sympati og medfølelse med de stakle skadelidte der i det timelige og hverdagslige bliver udsat for en bygningstaksator der skal regulere udtrykke sin uforbeholdssamme fortvivlelse over at han så nu skal hjem og læse 66 sider.... (sic!) Disse oplysninger mente taksator desuden endvidere var hemmelige og ikke under nogen omstændigheder tilgængelige for skadelidte! Han nægtede at lade os tage del af dem, men jeg fandt dem så selv på nettet under taksatorportalen.

Af ovenstående stykke fremgår vel tydelig nok at taksator ikke havde fornødent kendskab til stormflodstaksation og de basale regler heri – han havde end ikke læst regelsættet. Med udsagnet at han ville blive fyret hvis han begik en fejl, så begik han den flagrante fejl at ikke bedømme skaden efter genstandens stand, men udelukkende forholde sig til sine "tabeller". Dette om disse Allerede på det tidspunkt ganske klart foreskrevet at man skal tage hensyn f.eks. vægge og gulvs reelle og faktiske stand ved taksation.. Taksator kunne heller ikke skelne mellem taksators og sagsbehandlers rolle hvilket også besværliggjorde kommunikationen. Initialt, og en rum stykke tid fremover, mente han at der ikke fandtes nogen særlig sagsbehandler, som loven ellers foreskriver, men at han også var sagsbehandleren.

B) At hverken taksator eller sagsbehandler i selskabet kendte selskabets egne forsikringsvilkår har heller ikke gjort erstatningssagen mere fremkommelig, men har medført brug af tid og energi på at få vedkommende at forstå hvad forsikringen omfatter. Begge påstod hårdnakket at nogle dele ikke var omfattet af forsikringen, og derfor ikke kunne erstattes ved stormflodserstatning. Selv om erstatningen ved stormflod har nogle specifikke regler så er det jo basalt at fagfolk også forstår indholdet i den forsikring de tilbyder og administrer. For god ordens skyld skal parentetisk nævnes at de begge, om end modvilligt, har accepteret at de aktuelle dele også er omfattet af vores aktuelle forsikring, men det varede altså en rum stykke tid før de ville anerkende dette. Selv om det fremgik af såvel police som såvel gamle som aktuelle forsikringsvilkår.

C) At taksatorer og sagsbehandler ikke kender lovgivning og sagsbehandling indenfor offentlig sektor godt nok er et både principielt og praktisk problem. I de private **forsikringsvirksomheder** er der måske ikke noget pålæg om aktindsigt, åbenhed, habilitet, høring eller lignende - men det er det jo efter lov om Stormflod. Her er et felt hvor man roligt kan påstå at det "er rigelig plads til forbedringer". Måske skulle der ligefrem være en obligatorisk prøve i det offentlige regelsæt for såvel taksator som sagsbehandler.

D) Jeg synes det er synderlig graverende og direkte ubehagelig at sagsbehandleren giver afslag på erstatning ifølge reglerne for stormflod med henvisning til en konkret afgørelse fra Ankenævnet for forsikring med tilføjelsen af at der findes flere afgørelser i tilsvarende sager. Den primære årsag til at jeg har det på den måde er at den afgørelse hun refererer til slet ikke dækker det aktuelle forhold i vores tilfælde – og det er hun ganske klar over! Den sekundære årsag til min bekymring er at hun slet ikke kan finde nogle flere afgørelser indenfor området... Det er et eksempel, af flere, hvor enhver skadelidte ikke kan undgå at blive frustreret over sagsbehandlingen som den foregår i forsikrings-selskabet.

3) Skelnen mellem <20, mellem 20 - 50 og >50 års hændelser.

A) Lovgivningen skelner i dag mellem tre forskellige vandstandsforhøjelser:

- a) hvor vandstandsforhøjelsen forekommer tiere end en snes år
- b) vandstandsforhøjelsen indtræffer **mere sjældent end** hvert 20. år, men mindst hvert 50. år
- c) forhøjelsen indtræffer mere sjældent end hver 50. år (mellem 50 - 1000 års cykler).

Mellem disse tre typer af vandstandsforhøjelser skulle det være "vandtætte skodder", men jeg har noteret at **Kystdirektoratet** i januar 2015 har en **ny fortolkning** af dette og åbenbart har for hensigt at blande disse ganske forskellige kategorier til **én** pæregrød. I hvert fald at blande sammen de særlige kategori b) og kategori c) hvilket medfører en [kunstig] forhøjelse af grænsen for en 20.års hændelse til skade for aktuelle skadelidte – og kommende skadelidende. Det er nok ikke helt den måde som lovgiver tænkt at statistikken skulle bruges på, og det er altså et spørgsmål som det er vigtigt at få styr på for at ikke pludselig få en helt anden brug af statistik end den vi ellers er, vandt til.

Ellers kommer der en glidende influens fra kategori c) der uretfærdigt forhøjer det **krævede** niveauet for at få erstatning – også ved en af de mere frekvente 20årshændelser.

B) Hvis fremtiden, også i virkeligheden, kommer at ligne noget af det scenario som nogle i dagtegner på væggen med mere frekvente "stormfloder", godt nok om halvtreds år, så er der måske også alene af den grund mening med at overveje hvordan dette skal klares lovgivningsvejen for at sikre beboerne ved en fremtidig stormflod.

4) **§ 30.** Klager over *forsikringsselskabernes afgørelser* i stormflodssager kan indbringes for Stormrådet. Stormrådets afgørelser kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Som fremgår af af §30 (citeret ovenover) kan klager over *forsikringsselskabernes afgørelser* ikke indbringes for anden administrativ myndighed. Dette er formentlig en afvejning lovgiver har gjort for at undgå længerevarende behandling. Problemet er at Stormrådets sekretariat nu har en udvidet fortolkning af **paragraffen** der afskærer alle klager, altså også sådant der ikke er *forsikringsselskabernes afgørelser*, fra at kunne indbringes for anden administrativ myndighed. Jeg kan ikke finde hjemmel for denne selvbestaltede udvidede fortolkning af lovtæksten, og uanset dette er det nok ikke lovgivers mening at lige Stormrådet skal svæve i et juridisk autonomt rum efter eget godtfindende. For god ordens skyld bør det derfor tydeliggøres at **paragraffen** - som det også fremgår af lovtæksten - udelukkende drejer sig med klager over *forsikringsselskabernes afgørelser*. Det giver jo meget lidt mening at undtage formelle afgørelser her.

5) Registrering i **BBR**

a) **Overregistrering** og unødvendig administration skal jo principielt undgås. Registrering af stormflodsskader også i **BBR**-registret er ikke noget der logisk hører hjemme **istormflodslovgivningssammenhang** og fylder heller ikke nogen funktion set fra et fagligt synspunkt da der jo **allerede** foreligger en registrering der er fuldt adækvat i forhold til stormflodssager. Formentlig er formskriften tilkommet ved en tanketorsk. Der foreligger en pseudoargumentation der taler for at det skal registreres i BBR. Det skulle, ifølge denne påstande, være en forbrugerinteresse, men her har man nok – måske i en iver at regulere – overset den loyale oplysningspligt der i forvejen tager højde for dette. Det er altså stadig ikke nogen grund til ekstra registrering i BBR-registre.

b) Ydermere er **stormflodserstatningen** på grundlag af en stormflod der er mindre hyppig end 50 år ikke selvriskoforøgende. Her er der derfor i virkeligheden altså endnu mindre grund at foretage nogen som helst registrering i **BBR**-registre. Det kan faktisk have modsat og vildledende effekt hvis man, som mange, ikke er klar over at kategori c) [50årshændelser] som nævnt ovenover ikke påvirker selvrisiko.

6) Opbevaring af løsøre.

Rene fritidshuse er ikke omfattet af denne ordning, men har selvfølgelig samme behov af opbevaring som alle andre når bygningen skal sættes i stand. Derfor burde ikke fritidshusejer diskrimineres som i dag.

7) Kældere

I dag erstattes ikke løsøre der opbevares i kældere. Dette er forståeligt af især tre grunde:

- a) Der er i højere grad mere slid end løsøre i andre lokaliteter og måske endog kasseret løsøre der kommer til at stå i kældere i stedet for i den egentlige bolig.
- b) Forsikringsselskaberne er allerede for flere begyndt med skærpede vilkår for løsøre i kældere - især ved gentagne [vand]skader
- c) Kældere bruges, ikke så sjældent, til "ulovlig" beboelse. Herved kommer kælderen at havne i en mere udsat risikoklasse ved skade end hvad som eller kunne formodes i en "normal" kældere

Alligevel mener jeg at der burde kunne overvejes om ikke løsøre i kældere skal omfattes af stormflodsordningen i et vist omfang - i hvert tilfælde når der drejer sig om en "50års hændelse".

Det er jo desuden således at hvis løsøret bliver båret op fra kældere og bliver beskadiget af stormflod i selve boligen så er det omfattet af ordningen...

8) Måske er følgende mere noget af et kuriosum, men jeg nævner det alligevel som et konkret eksempel fra en stormflodsramt hverdag: Det er altså stadig den dag i dag ikke lykkedes mig at på nogen måde forstå hvordan det nu kan være sådan at et køkkenskab der hænger i selve køkkenet [køkkenafdelingen udformet som en "køkkenø"] skal udløse en erstatning efter

erstatningsnormen 100 % af den opståede skade imens eksakt samme køkkenskab (altså magen til det førstnævnte køkkenskab) der hænger på væggen halvanden meter fra køkkenafdelingen kun kan erstattes med 20 % af anskaffelsesprisen. Nogen durativ forklaring på dette misforhold er ikke givet mig.

Med venlig hilsen

Johan

Johan Gaunitz